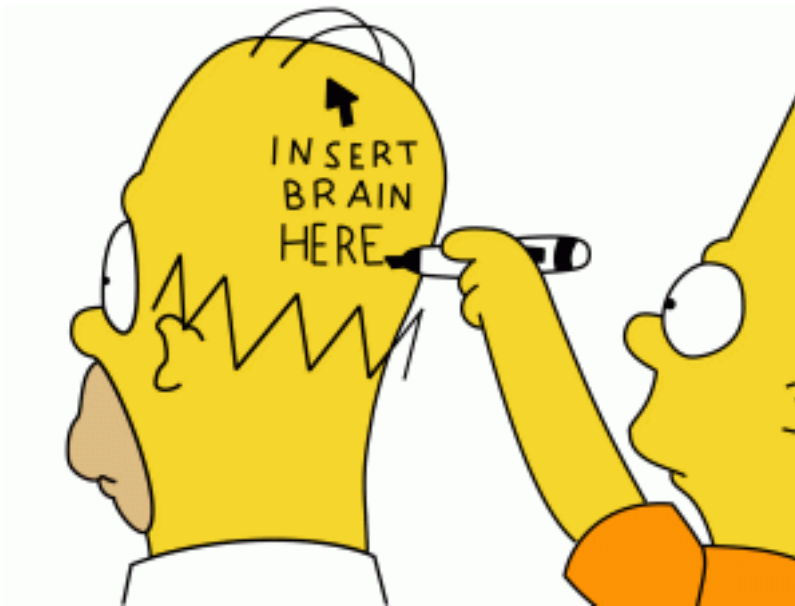

23/01/12 - Sobre SOPAS, sindes, drm's, sgaes i la mare que els va parir a tots

El model d'indústria de discs de música i pel·lícules de cinema ha mort. Vagi per davant això, perquè és la mare dels ous, i és el motiu pel que de manera mafiosa i violant les lleis de la ciutadania es graven cançons en disc durs, memòries usb, impressores, fax...

Al principi, els llibres eren molt cars. Eren copiats per monjos, que en ocasions dedicaven tota una vida a aquesta tasca.

Amb l'arribada de l'impremta el coneixement es va fer molt més assequible i la humanitat va viure una època de progrés.

La barrera per a poder distribuir els llibres eren els elevats costos de muntar una impremta:

- ? Aconseguir el paper
- ? adquirir la cara maquinària
- ? Tenir els operaris formats per a fer-la funcionar
- ? Distribuir i vendre els llibres

El cost de la tecnologia era el fre natural.

Però què hagués passat si muntar una impremta i els costos d'editar llibres haguessin estat infinitament més baixos?.

No hagués la cultura arribat molt més lluny, molt més ràpid?.

No hagués estat un crim oposar-s'hi?.

I de ben segur que haguessin aparegut sangoneres que amb l'excusa de defensar els autors, s'haguessin folrat a costa d'impedir el progrés i que la cultura arribés als més pobres.

Ara tenim impremtes digitals, és a dir Internet, que permeten fer arribar la informació a qualsevol lloc.

Però la qüestió no és que els autors hagin de guanyar-se la vida, que crec que la majoria de persones estan d'acord en això.

La qüestió és que les discogràfiques i les empreses de gestió de drets d'autor es comporten com autèntiques mafioses i reclamen als govern (que no són uns angelets) que imposin una taxa sobre el preu dels CD, DVD, disc durs, mp3, impressores, faxos, fotocopiadores!!!. És a dir, t'estan robant, imposant-te un canon en suports que tu fas servir per a guardar les teves fotografies, etc...

És tan criminal com gravar un canon sobre llapiços i paper, argüint que copiaràs obres d'altres.

Impedint el progrés.

I és que per més que diuen defensar els drets dels artistes, aquests cobren una misèria.

Tinc un amic que toca en un grup i la discogràfica els dóna un 5% dels primers mil discos.

Això vol dir que si venen 1000 discos, a 15 EUR, la discogràfica facturarà 15.000 EUR, però el grup percebrà 750 EUR. 750 EUR a repartir entre els 5 components del grup.

I no és culpa de la pirateria que la gent no vagi al cinema.

Ara la gent treballa, treballen els dos membres de la parella i arriben a casa

cansats. I ningú té ganes d'anar al cinema a l'hora que diu la sala, fer cua, ser en un seient incòmode , aguantar el veí menjant butaques o fent comentaris sorollosos...

Les pel·lícules pirates d'estrena "screener" tenen una pèssima qualitat, i les persones que les veuen tampoc no valoren la obra prou com per a anar a veure-la, per tant tampoc no anirien al cinema si no existissin les pel·lícules pirates.

La gent que consumeix les pel·lícules pirates d'estrena són com els que veien les pel·lícules porno del canal plus codificades. Veien les ratlletes i amb allò en tenien prou. No pagarien per a tenir el canal perquè aquella pèssima qualitat els era suficient, i si no hi hagués hagut canal plus codificat doncs haguessin viscut sense tranquil·lament.

El model de les discogràfiques i de la indústria del cinema està obsolet, i enlloc d'acceptar-ho i adaptar-se promouen impostos obscens, roben diners a la ciutadania consumeixis productes descarregats o no. Funcionen com un monopoli inútil però dictatorial.

És com si en el moment en que van deixar de veure's carruatges de cavall, per la implantació de l'automòbil, els fabricants de tires de cuir de carruatges haguessin decidit imposar un canon.

Vinga home! La seva indústria estava morta. El que havien de fer era reconvertir-se amb alguna cosa necessària.

Jo fa anys que no vaig al cinema i no tinc intenció de tornar-hi, primer perquè no hi ha pel·lícules en Català, i segon perquè els cinemes a Catalunya es van oposar a la llei del Català i es van comportar com autèntics seguidors de franco. De fet ho segueixen fent. No els perdonaré mai que possessin curts polítics abans de començar la pel·lícula en que deien que la llei del Català els faria perdre llocs de feina, tancar, etc...

Si ja em costava anar pels motius que us he comentat, aquests dos darrers són absolutament decisoris.

Respecte als Cd, a quina ment se li acut?. Aquests que prenen les decisions són juràssics.

La gent va amb iPods, iPhones, Androids, MP3, la ràdio al cotxe té USB, amb spotify...

Algú ha vist en els darrers cinc anys algú amb un walkman escoltant un Cd de música?. No, i no serveixen per a anar a córrer. Un desastre.

I la gent vol immediatesa. No vol anar a la botiga, ni tan sols comprar-ho a un e-Commerce i que li trigui tres dies en arribar.

Han aparegut serveis com Spotify, Youtube ja lloga pel·lícules, i apple està preparant el mateix.

És qüestió de temps que s'acabi la indústria tal i com la coneixem.

I és clar, quina mena de lleis es poden esperar dels polítics Catalans i espanyols?.

Polítics que són uns autèntics analfabets digitals quan no analfabets a tots els nivells.

Els ciutadans no podem permetre aquest xantatge i coacció a les nostres llibertats.

Hi ha model de negoci, el que passa és que els senyorets no es volen posar a pensar. Fa anys vaig escriure a una gran discogràfica multinacional per a ajudar-los a trobar el model, ni em van contestar.

Ja els està bé anar xuclant, però ho bo del capitalisme és que els models que no funcionen cauen.

Ara anem una mica més enllà. Suposem el següent pas: la tecnologia ens ha permès tenir telepatia poder compartir experiències viscudes, com concerts, cançons, llibres llegits... I aquesta gent amants de prohibir, controlar-ho tot i gravar-ho, es dediquen a tractar de promoure una llei per la qual s'instal·lin dispositius al nostre cervell que ens impedeixen de compartir música amb drm, concerts, pel·lícules, o viatges....

Va home va!

Que se'n vagin a cagar.

S'ha de protegir els autors, hi estic d'acord. Al final enregistrar un disc o escriure un llibre pot comportar un any o més, i si ningú no paga no es podrà viure d'aquesta feina.

Però el que han de fer és repensar el model de negoci.

Per exemple, els llibres digitals podrien ser gratis incorporant publicitat.

Si la pròpia editorial oferís el llibre així gratuïtament, podria saber quantes còpies es descarreguen i per tant cobrar més cara la publicitat.

Internet permet que un llibre es pugui descarregar 100 milions de vegades.

No seria magnífic poder descarregar el llibre gratis, i no pagaria coca cola per a que la seva publicitat fos vista per 100 milions de persones? A més és una publicitat segmentada, és a dir, que pots controlar la franja d'edat, sexe del lector, etc... és molt més efectiva que no pas un anunci a tv que no saps qui el veu.

I una sèrie com The Walking Dead, no podria baixar-se gratis de la web de la productora, i no pagaria mercedes o bmw o ferrari perquè el cotxe que permet escapar als protagonistes fos el seu, i ho veiessin 400 milions d'espectadors?.

A cas no van pagar autèntiques fortunes les empreses que sortien a l'inici de Blade Runner?.

Són només uns exemples, que pensin ells que és la seva feina. A veure si els hauré de solucionar la vida jo a aquests lladregots piranyes que ens imposen cànons i persegueixen llibertats, es colen a bodes i roben de les aportacions benèfiques!.

I els músics també s'ho podrien muntar per la seva pròpia banda. No cal lligar-se a una discogràfica que et xucla la sang. Tinc algunes idees al respecte.

Un últim detall, si les pel·lícules Catalanes estan subvencionades i les espanyoles també, amb diners públics, amb els diners dels nostres impostos, no les hauríem de poder veure gratis?. I si ja paguem cànon per Cd's, Dvd's verges, disc durs, etc... perquè parlen de les descàrregues com si fossin il·legals, si ja s'ho estan cobrant amb els cànons?.

Lladres.

Traduir a l'Anglès. Translate to English	Compartir:
--	------------